

Antoni Jodłowski

Dobczyce, woj. krakowskie. Stare Miasto

Informator Archeologiczny : badania 12, 223-224

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CEDYNIA
woj. szczecińskie
Stanowisko 2

patrz
wczesne średniowiecze

DEBNO, gm. Nowa Słupia
woj. kieleckie

Muzeum Narodowe
w Kielcach

Badania prowadził mgr Janusz Kuczyński.
Finansowało Muzeum Narodowe w Kielcach.
Drugi sezon badań. Średniowieczne grodzisko
stożkowane /XIV w./

Celem prac było poznanie zabudowy i umocnień oraz uściślenie chronologii gródka. Ustalono, że na górnej płaszczyźnie, posiadającej nieco ponad 200 m², stał parterowy, prostokątny, dwutraktowy budynek o konstrukcji szachulcowej i wymiarach około 7,5 x 5,5 m. Obiekt był umocniony od strony najłatwiej dostępnej - fosy oddzielającej gródek od pozostałej części cypla terenowego - niskim wałem kamiennym.

Oprócz ceramiki uzyskano dużą ilość wyrobów żelaznych, narzędzi oraz militariów, wśród których dominowały groty beltów do kuszy, strzały do łuku, ostrogi, strzemięna itp.

Badania udokumentowały krótkotrwałość istnienia gródka, który funkcjonował w drugiej i trzeciej ćwierci XIV wieku. Na podstawie niektórych militariów można przypuszczać, że spalenie obiektu nastąpiło podczas najazdu litewskiego w 1370 roku, kiedy to splądrowano również odległy o około 6 km klasztor świętokrzyski na Łysej Górze.

Materiały zabytkowe znajdują się w Muzeum Narodowym w Kielcach.

Badania zakończono.

DOBCZYCE
woj. krakowskie
Stare Miasto

Muzeum Żup Krakowskich
Wieliczka

Badania prowadził doc. dr Antoni Jodłowski.
Finansowało Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka.
Osada wielokulturowa i średniowieczne mury
miejskie.

Teren tzw. Starego Miasta usytuowany jest na cyplowatym wzniesieniu prawego brzegu Raby, którego zakończenie stanowi zamek mуро-

wany z kamienia, badany w ub. roku przez Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Przedmiotem badań wykopaliskowych prowadzonych wbieżącym roku był obszar wzgórza miejskiego, z którego znane dotąd materiały powierzchniowe wskazują na istnienie osady prahistorycznej wielokulturowej oraz średniowiecznych założeń miejskich z kościołem pod wezwaniem świętego Jana Chrzciciela i fragmentarycznie zachowanymi murami obronnymi.

Założono 4 wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 57 m², które zlokalizowano w południowej, północnej i zachodniej partii wzniesienia /wschodnia część wzgórza miejskiego była badana przez archeologów w latach 1960-63/. W br. wykonano także szczegółowe poszukiwania powierzchniowe w obrębie murów Starego Miasta.

Stwierdzono, że najstarsze ślady osadnictwa w tym miejscu pochodzą z neolitu i łączą się z ludnością kultury lendzielskiej /drobne skorupy na wtórnym złożu/. Znacznie bogatsze osadnictwo rozwijało się natomiast pod koniec epoki brązu i głównie w okresie halsztackim /kultura łużycka/. Zachowała się z tego czasu gruba warstwa kulturowa zarówno na północnym jak i południowym stoku wzgórza z dużą ilością ceramiki, m. in. naczyń z chropowatym brzuścem, czarek i placków glinianych. Równie intensywne osadnictwo istniało tutaj w okresie późnolateńskim i rzymskim /ceramika grafitowa/. Zabytki wczesnośredniowieczne spotykane są rzadziej i na wtórnym złożu, natomiast systematyczny rozwój osady obserwujemy od średniowiecza, głównie od XIII/XIV wieku.

DRZEWICA, gm. Bytnica
woj. zielonogórskie
Stanowisko 6

patrz
okresy brązu

FROMBORK
woj. elbląskie
Stanowisko 4
Kaplica św. Anny i szpital św. Ducha

Wojewódzki Konserwator
Zabytków
w Elblągu

Badania prowadzili mgr Maria Dąbrowska,
mgr Mirosława Gajewska i Jerzy Kruppé
/autor sprawozdania/. Finansował WKZ
w Elblągu. Czwarty sezon badań. Wnętrze
szpitala i kaplicy oraz teren przyszpitalny
XV - XX wiek.

Badania nadal koncentrowały się we wnętrzu obiektu. Objęto nimi wschodnią część nawy, boczne cele północne, tj. budynek dawnego szpitala św. Ducha oraz prezbiterium = dawną kaplicę św. Anny.